

Sygn. akt II K 975/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Joanny Szcześniak

po rozpoznaniu dnia 29 listopada 2016 r. , 31 stycznia 2017 r. i 28 marca 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. B. (1) , syna T. i A. z d. N. ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że :

1. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesną D. K. poprzez uderzeniem w/w głową w nos

to jest o czyn z art. 217 § 1 k.k.

2. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego spowodował obrażenia ciała u D. K. poprzez kopnięcie w/w w krocze w skutek czego doznał on powierzchownego urazu stłuczenia jąder , które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni

to jest o czyn z art. 157 § 2 k.k.

3. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesna A. L. poprzez kopnięcie w/w w biodro oraz uderzenie pięścią w głowę

to jest o czyn z art. 217 § 1 k.k.

4. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesna A. K. poprzez uderzeniem w/w ręką w klatkę piersiową

to jest o czyn z art. 217 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

2. Oskarżonego P. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

3. Oskarżonego P. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy, polegającą na

wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

4. Oskarżonego P. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

5. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. B. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary ograniczenia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu P. B. (1) karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięć) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

6. Na podstawie art. 41a § 1 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 2 wyroku orzeka wobec oskarżonego P. B. (1) zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym D. K. i zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego D. K. na odległość 150 m przez okres 4 (czterech) lat ;

7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. B. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 975/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2015 r. oskarżony P. B. (1) miał ustalone widzenie ze swoją córką J. B. w godzinach od 9:00 do 14:00 i miał przyjechać po J.. Tego dnia były bowiem urodziny jego córki J. B. . Oskarżony P. B. (1) nie przyjechał jednak w tych godzinach po córkę do jej miejsca zamieszkania w miejscowości W. i dopiero po godzinie 17:00 , gdy J. B. spała , oskarżony P. B. (1) zadzwonił do matki J. – M. K. (1) i chciał z rozmawiać córką . M. K. (1) poinformowała oskarżonego P. B. (1) , że J. teraz śpi ale spróbuje ją obudzić. Jednak rozespana J. nie chciała rozmawiać ze swoim ojcem – oskarżonym P. B. (1) . Wtedy oskarżony P. B. (1) zaczął się awanturować przez telefon z M. K. (1) i wyzywać ją słowami wulgarnymi , dlatego M. K. (1) zakończyła tą rozmowę i nie odbierała kolejnych telefonów od oskarżonego P. B. (1) .

Około godziny 19.00 - 20.00 M. K. (1) z córką J. B. i siostrą A. K. udały się na festyn do miejscowości W. , gdzie miał się odbyć koncert S. G. . Na ten festyn przyjechali również M. K. (2) , D. K. i A. L. . A. K. przed rozpoczęciem się koncertu poszła z J. B. pod samą scenę oczekując na rozpoczęcie koncertu .

W tym czasie oskarżony P. B. (1) przejechał do miejscowości W. do miejsca zamieszkania M. K. (1) w poszukiwaniu córki J.. Gdy zorientował się że M. K. (1) i jego córki nie ma w mieszkaniu zaczął biegać wokół bloku i wyzywać słowami wulgarnymi M. K. (1) i jej rodzinę . O fakcie tym telefonicznie została powiadomiona przez jedną z sąsiadek M. K. (3) – matka M. K. (1).

Około godziny 21.00 oskarżony P. B. (1) przyjechał na festyn odbywający się na boisku szkolnym w miejscowości W. , woj. (...) na krótko po rozpoczęciu koncertu S. G. i z włączoną kamerą z zamontowanym fleszem , który też został przez niego włączony zaczął poszukiwać M. K. (1) i swojej córki J. B. . Oskarżony P. B. (1) podszedł z włączoną kamerą do D. K. i jego dziewczycy A. L. i zaczął świecić fleszem kamery w ich oczy, trzymając kamerę w bardzo bliskiej odległości od ich twarzy . D. K. kilka razy zwrócił uwagę oskarżonemu P. B. (1) że nie życzy sobie by ich filmował oraz żeby zabrał tę kamerę , na co oskarżony P. B. (1) nie zareagował . Dlatego D. K. zasłonił ręką kamerę trzymaną przez P. B. (1) tak żeby flesz nie raził po oczach jego i A. L. . W tym momencie oskarżony P. B. (1) odsunął kamerę i uderzył D. K. głową w nos a D. K. broniąc się przed atakiem oskarżonego P. B. (1) odepchnął oskarżonego, który się przewrócił i upuścił kamerę na

ziemi . W wyniku tego upadku kamera nie została uszkodzona i w dalszym ciągu działała . Oskarżony P. B. (1) podnosił się z ziemi i podszedł do zbliżającego się do nich patrolu Policji w składzie (...) – S. twierdząc iż został zaatakowany przez D. K. . Funkcjonariusza Policji podeszli do D. K. i A. L. oraz innych otaczających ich osób i w rozmowie z nimi ustalili co się wydarzyło. Następnie Policjanci odeszli razem z oskarżonym P. B. (1) w inną część boiska na którym odbywał się ten festyn . Po pewnym czasie oskarżony P. B. (1) nagle ponownie podbiegł z tyłu do D. K. i A. L. i zaczął ich kopać . D. K. został kopnięty przez oskarżonego P. B. (1) w krocze a A. L. została kopnięta przez oskarżonego P. B. (1) w biodro. Ponownie podeszli do nich ci sami Policjanci , którzy odciągnęli od nich oskarżonego P. B. (2) i odeszli z nim w inną część boiska . Po pewnym czasie A. L. zobaczyła z daleka że oskarżony P. B. (1) ponownie biegnie w stronę jej i D. K. dlatego stanęła między D. K. a oskarżonym P. B. (1) , myśląc iż w takiej sytuacji oskarżony P. B. (1) ponownie ich nie zaatakuje . Jednak oskarżony P. B. (1) zaczął zadawać im ciosy i A. L. została uderzona przez oskarżonego P. B. (1) pięścią w głowę w okolicy lewej skroni. Wtedy znowu podbiegli do nich ci sami Policjanci i ponownie odprowadzili oskarżonego P. B. (1) w inną część boiska na którym odbywał się ten festyn . Następnie oskarżony P. B. (1) po rozmowie z Policjantami udał się na poszukiwanie swojej córki J. B. i ponownie włączając kamerę podszedł do znajdującej się pod sceną A. K. która miała na rękach J. B. . Oskarżony P. B. (1) zaczął krzyczeć do A. K. „ oddaj mi dziecko, porwałaś mi dziecko” próbując jej wyrwać J. , która zaczęła płakać . Dlatego A. K. podeszła do stojącej w niedalekiej odległości M. K. (1), aby zapytać co robić w tej sytuacji. Gdy A. K. oddała J. swojej siostrze M. K. (1) oskarżony P. B. (1) mocno uderzył A. K. pięścią w klatkę piersiową.

W wyniku tego zdarzenia A. L. i A. K. nie odniosły obrażeń ciała . Natomiast D. K. doznała obrażeń ciała w postaci powierzchniowego urazu twarzy – stłuczenia nosa i powierzchniowego urazu - stłuczenia jąder (k. 47 zb. A).

Oskarżony P. B. (1) ma ukończone 32 lata, jest po rozwodzie ma na utrzymaniu 1 dziecko , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznań świadków: A. L. (k. 41 zb. C i k. 80-82) , A. K. (k. 23v zb. C i k. 82-84) , D. K. (k. 19v zb. C i k. 84-86 i k. 87 - 88) , M. K. (1) (k. 27 zb. C i k. 104-106) , T. M. (k. 39 zb. C i k. 107-108) , M. K. (4) (k. 3 zb. C i k. 137- 139) , M. K. (5) (k. 139) i A. S. (k. 139-140) , opinia biegłego z zakresu chirurgii (k. 47 zb. A) , protokołu zatrzymania (k. 71 zb. A) , karty karnej (k. 79-81 zb. A) , informacji o dochodach (k. 7) , płyty CD (k. 37) , kserokopii notatników służbowych (k. 117- 126) .

Oskarżony P. B. (1) stanął pod zarzutami , iż :

1. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesną D. K. poprzez uderzeniem w/w głową w nos to jest popełnienia czynu z art. 217 § 1 k.k.
2. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego spowodował obrażenia ciała u D. K. poprzez kopnięcie w/w w krocze w skutek czego doznał on powierzchownego urazu stłuczenia jąder , które skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.
3. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesna A. L. poprzez kopnięcie w/w w biodro oraz uderzenie pięścią w głowę to jest popełnienia czynu z art. 217 § 1 k.k.
4. W dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesna A. K. poprzez uderzeniem w/w ręką w klatkę piersiową to jest popełnienia czynu z art. 217 § 1 k.k.

Oskarżony P. B. (1) na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 79) . Następnie w toku rozprawy w dniu 29 listopada 2016 r. oskarżony P. B. (1) złożył oświadczenia dotyczące otworzonego w trybie art. 393 a k.p.k. nagrania z płyty CD (k. 37) wykonanego przez oskarżonego podczas zdarzenia w dniu 06 czerwca 2015 r. (k. 87-88) .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków: A. L., A. K. , D. K. , M. K. (1) , T. M. , M. K. (3), M. K. (5) i A. S. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Świadek A. L. – pokrzywdzona w niniejszej sprawie w swoich zeznaniach opisała przebieg zdarzeń z dnia 06 czerwca 2015 r. . Świadek A. L. wskazała iż tego dnia była w W. na otwarciu hali sportowej i koncercie S. G. razem ze swoim chłopakiem D. K.. Na miejscu spotkali jeszcze A. K., M. K. (3) oraz M. K. (1) i jej córkę J. . Po rozpoczęciu koncertu M. K. (3) dostała telefon od jednej ze swoich sąsiadek iż na jej osiedlu w W. pojawił się oskarżony P. B. (1) i zaczął się awanturować, krzyczeć, wyklinać wszystkich. Po pewnym czasie oskarżony P. B. (1) przyjechał na ten koncert i widać go było z daleka gdyż szedł z kamerą, do której był przymocowany dość ostry flesz, a było już dość ciemno. Z dalszych zeznań świadka A. L. wynika iż gdy stała razem z D. K. podszedł do nich oskarżony P. B. (1) i zaczął świecić fleszem kamery w ich oczy, trzymając kamerę w bardzo bliskiej odległości od ich twarzy, może 20 cm. D. K. powiedział do oskarżonego P. B. (1) żeby zabрал tę kamerę , na co oskarżony nie zareagował . Dlatego D. K. zasłonił ręką kamerę tak żeby nie raziło ich po oczach, w tym momencie oskarżony P. B. (1) uderzył D. K. głową w nos a D. K. w formie obrony odepchnął oskarżonego P. B. (1) , który odleciał trochę do tyłu i się przewrócił. W momencie kiedy P. B. (1) się podnosił się zbliżała się do nich patrol policji. Wtedy oskarżony P. B. (1) podbiegł do Policjantów i zaczął mówić że go zaatakowali. Policjanci do nas podeszli i zapytali się co się wydarzyło. Po pewnym czasie Policjanci odeszli na bok z oskarżonym P. B. (1) . Z dalszych zeznań świadka A. L. wynika iż po pewnym czasie oskarżony P. B. (1) nagle od tyłu podbiegł do niej i D. K. , zaczął ich kopać . Wtedy D. K. został kopnięty przez oskarżonego P. B. (1) w krocze , a ona została kopnięta przez oskarżonego P. B. (1) w biodro. Bardzo szybko, pojawili się Policjanci i odciągnęli na bok oskarżonego P. B. (2) . Po pewnym czasie po tym jak Policjanci zabrali oskarżonego nastąpił kolejny atak na nich ze strony oskarżonego P. B. (1) . Świadek A. L. wskazała iż zobaczyła z daleka że oskarżony P. B. (1) ponownie biegnie w stronę jej i D. K. dlatego stanęła między D. K. a oskarżonym P. B. (1) , myśląc iż oskarżony jej nie zaatakuje , jednak oskarżony P. B. (1) zaczął zadawać im ciosy i została uderzona pięścią w skroń. Wtedy znowu podbiegli Policjanci i zabrali oskarżonego P. B. (1) już na dobre i z nim odeszli. Z dalszych zeznań świadka A. L. wynika już po tych wydarzeniach w trakcie koncertu podbiegła do nich A. K. i poinformowała ich że została uderzona przez oskarżonego P. B. (1) . Następnie świadek A. L. opisała w jakich okolicznościach i z kim opuściła ona ten koncert i gdzie następnie pojechali (k. 41 zb. C i k. 80-82).

Z zeznań świadka A. K. - pokrzywdzonej w niniejszej sprawie wynika jaki przebieg miały zdarzenia z dnia 06 czerwca 2015 r. . Świadek A. K. wskazała iż tego dnia były trzecie urodziny J. – córki oskarżonego P. B. (1) . Tego dnia oskarżony P. B. (1) miał ustalone widzenie z córką od 9:00 do 14:00 i miał przyjechać po J.. Oskarżony P. B. (1) nie przyjechał jednak po dziecko, bo miał ważniejsze sprawy. Z dalszych zeznań świadka A. K. wynika iż po godzinie 17:00 gdy J. spała zadzwonił oskarżony P. B. (1) i chciał z rozmawiać córką . Jej siostra M. K. (1) grzecznie powiedziała oskarżonemu , że J. teraz śpi i spróbuje ją obudzić. Siostra budziła J., że dzwoni jej tata, ale J. była wyczerpana po całym dniu i nie chciała rozmawiać z ojcem . Wtedy oskarżony P. B. (1) zaczął się awanturować przez telefon z M. K. (1) i wyzywać ją słowami wulgarnymi , dlatego zakończyła ona z nim rozmowę przez telefon . Z dalszych zeznań świadka A. K. wynika iż następnie wraz siostrą i J. pojechały na festyn do W. . Po tym jak zaczął się koncert S. G. wzięła J. pod samą scenę. W pewnym momencie od tyłu zaatakował ją oskarżony P. B. (1) , który chciał jej wyrwać J., J. się strasznie wystraszyła. Oskarżony P. B. (1) zaczął krzyczeć do niej „oddaj mi dziecko, porwałaś mi dziecko” . Oskarżony P. B. (1) szarpał się cały czas o J., a J. wystraszona bardzo płakała. Dlatego poszła z J. do swojej siostry M. K. (1) aby zapytać co robić w tej sytuacji. Siostra jej powiedziała że policja nas prosi na bok. Z dalszych zeznań świadka A. K. wynika iż kiedy oddała J. siostrze , oskarżony P. B. (1) ten wykorzystał moment i mocno uderzył ją w klatkę piersiową. Następnie świadek A. K. opisała w jakich okolicznościach i z kim opuściła ten festyn (k. 23v zb. C i k. 82-84).

Natomiast z zeznań świadka D. K. – pokrzywdzonego w niniejszej sprawie również wynika jaki przebieg miały zdarzenia z dnia 06 czerwca 2015 r. . Świadek D. K. wskazał iż tego dnia przyjechał razem ze swoją dziewczyną A. L. do W. na festyn i koncert S. G.. Gdy się zbliżała godzina 21:00 udali się pod scenę . Po kilku minutach jego mama M. K. (3) poinformowała go że zadzwoniła do niej sąsiadka powiedziała jej że oskarżony P. B. (1) biega dookoła ich bloku i wyzywa całą ich rodzinę . Po chwili po tym telefonie zobaczył jak oskarżony P. B. (1) biega z kamerą po terenie festynu i ich szuka. Z dalszych zeznań świadka D. K. wynika iż oskarżony P. B. (1) po rozmowie z jego siostrą M. K. (1) podszedł do niego i A. L. z kamerą i oślepił ich fleszem z bliskiej odległości . On powiedział żeby oskarżony P. B. (1) wyłączył tą kamerę bo nie życzę sobie filmowania. Po tym jak dwa razy zwrócił uwagę oskarżonemu P. B. (1) a ten nie zareagował , zasłonił ręką flesz kamery bo go strasznie oślepił. W tym czasie oskarżony P. B. (1) odsunął kamerę

z jego twarzy i uderzył go głową w nos. Z dalszych zeznań świadka D. K. wynika iż po tym gdy oskarżony P. B. (1) uderzył go głową w nos to go odepchnął rękoma i oskarżony „poleciał kilka metrów”. Po czym gdy oskarżony P. B. (1) zobaczył nadchodzących Policjantów i powiedział im że D. K. go zaatakował. Policjanci podeszli do nich, aby wyjaśnić tą sytuację. Następnie policjanci wzięli oskarżonego P. B. (1) na bok i zaczęli z nim dyskutować. Z dalszych zeznań świadka D. K. wynika i po chwili podbiegł do niego i A. L. oskarżony P. B. (1) i kopnął go w krocze a A. L. w biodro. W tym momencie podbiegli do nich Policjanci i ponownie odeszli na bok z oskarżonym. Po chwili jego dziewczyna A. L. zobaczyła że oskarżony P. B. (1) ponownie biegnie w ich stronę i dlatego stanęła między nimi, sądząc iż oskarżony nic jej nie zrobi. Jednak oskarżony P. B. (1) uderzył ją pięścią w lewą skroń. Z dalszych zeznań świadka D. K. wynika w jakich okolicznościach i z kim opuścił on ten koncert i z jakiego powodu następnie udał się z A. L. do Szpitala (...) w W. (k. 19v zb. C i k. 84-86 i k. 87 - 88).

Z zeznań świadka M. K. (1) – byłej konkubiny oskarżonego P. B. (1) wynika na czym polega konflikt pomiędzy nią a oskarżonym P. B. (1) związany z kontaktami oskarżonego z jego córką J. B. Swoich zeznaniach świadek M. K. (1) opisał jaki był przebieg zdarzeń w dniu 06 czerwca 2015 r. podczas festynu w W. oraz wyjaśniła co doprowadziło do takiej sytuacji. Świadek M. K. (1) opisała w jakich okolicznościach oskarżony P. B. (1) podczas tego festynu uderzył jej siostrę A. K. w klatkę piersiową oraz od kogo dowiedziała się iż oskarżony zaatakował również jej brata D. K. i jego dziewczynę A. L. (k. 27 zb. C i k. 104-106).

Z zeznań świadka T. M. wynika w jakich okolicznościach podczas festynu w miejscowości W. na którym był razem z córką oskarżony P. B. (1) uderzył głową w nos D. K. oraz odepchnął A. K. (k. 39 zb. C i k. 107-108).

Z zeznań świadka M. K. (3) – matki M. K. (1) oraz pokrzywdzonych D. K. i A. K. wynika w jaki sposób oskarżony P. B. (1) zachowuje się wobec jej i jej rodziny. Z zeznań świadka M. K. (3) wynika ponadto jak wyglądało zachowanie oskarżonego P. B. (1) podczas festynu w miejscowości W. w dniu 06 czerwca 2015 r. oraz w jakiej sytuacji oskarżony podczas tego festynu zaatakowała A. K., D. K. i A. L. (k. 3 zb. C i k. 137- 139).

Z zeznań świadków M. K. (5) (k. 139) i A. S. (k. 139-140) – funkcjonariuszy Policji z KP w N. który pełnili służbę w dniu 06 czerwca 2015 r. w W. podczas festynu wynika jaki przebieg miały ich interwencje dotyczące oskarżonego P. B. (1) i co było ich powodem. Świadkowie ci przebieg tej interwencji odnotowali w notatnikach służbowych (k. 117-126).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast z zeznań świadka M. B. – brata oskarżonego P. B. (1) wynika iż w dniu 06 czerwca 2015 r. wraz ze swoim bratem pojechał do W. żeby wręczyć córce brata J. B. prezent urodzinowy. Gdy nie zastali J. i jej matki w miejscu zamieszkania udali się w godzinach popołudniowych na festyn w miejscowości W. gdzie spotkali z bratem-oskarżonym P. M. K. z J., D. K. i A. K.. Świadek M. B. stwierdził iż prawie cały czas towarzyszył na festynie w W. oskarżonemu P. B. (1). Z zeznań tego świadka wynika iż była taka sytuacja iż do jego brata oskarżonego P. B. (1) podbiegł D. K. i wytracił jego bratu oskarżonemu P. B. (1) kamerę wtedy brat go odepchnął, nie widział jednak by oskarżony P. B. (1) kopnął D. K. w krocze. Podczas tego zdarzenia obecna również była A. K.. Świadek M. B. wskazał iż podczas tego zdarzenia D. K. zachowywał się wulgarnie i wyzywał oskarżonego P. B. (1) słowami wulgarnymi podobnie jak A. K.. Następnie świadek M. B. opisał w jakich sytuacjach i kto wytracił jego bratu kamerę. Ponadto świadek M. B. wskazał iż z tego festynu razem z bratem oskarżonym P. B. (1) wrócili do domu około godziny 20.00 i wtedy zobaczył u brata siniak na policzku powstały po tym jak brata zaatakował D. K. (k. 140- 142).

Sąd nie dał w całości wiary zeznaniom świadka M. B. jako nie jasnym, wewnętrznie sprzecznym i nakierowanym uwolnienie od odpowiedzialności swojego brata oskarżonego P. B. (1) za popełniony przez niego czyn. Na wstępie oceniając zeznania świadka M. B. należy zauważyć iż według jego zeznań do zdarzeń na festynie w miejscowości W. doszło w godzinach popołudniowych w dniu 06 czerwca 2015 r. i tego dnia do domu wraz z bratem – oskarżonym P. B. (1) po tym festynie wrócili o godzinie 20.00. Należy zauważyć iż z zeznań świadków: A. L. (k. 41 zb. C i k.

80-82), A. K. (k. 23v zb. C i k. 82-84), D. K. (k. 19v zb. C i k. 84-86 i k. 87 - 88), M. K. (1) (k. 27 zb. C i k. 104-106), T. M. (k. 39 zb. C i k. 107-108), M. K. (4) (k. 3 zb. C i k. 137- 139), M. K. (5) (k. 139) i A. S. (k. 139-140), nagrania na płycie CD (k. 37) i kserokopii notatników służbowych (k. 117-126) wynika kategorycznie iż do przedmiotowych wydarzeń doszło w dniu 06 czerwca 2015 r. w godzinach wieczornych po godzinie 21.00 czyli w czasie gdy według zeznań świadka M. B. przebywał on wraz z bratem oskarżonym M. B. od ponad godziny w domu. Ponadto należy zauważyć iż z zeznań świadków: A. L. (k. 41 zb. C i k. 80-82), A. K. (k. 23v zb. C i k. 82-84), D. K. (k. 19v zb. C i k. 84-86 i k. 87 - 88), M. K. (1) (k. 27 zb. C i k. 104-106), T. M. (k. 39 zb. C i k. 107-108), M. K. (4) (k. 3 zb. C i k. 137- 139) wynika w jakich okolicznościach D. K. został zaatakowany przez oskarżonego P. B. (1). Wersja przedstawiona przez tych świadków zdecydowanie różni się od wersji przedstawionej przez świadka M. B.. Dodatkowo należy wskazać iż podczas tego zdarzenia nie była obecna A. K., co wynika wprost z zeznań w/w świadków oraz nagrania na płycie CD (k. 37) przedłożonego przez oskarżonego. Ponadto z tego nagrania nie wynika by w tej sytuacji D. K. wyzywał oskarżonego P. B. (1) słowami wulgarnymi. Należy również zważyć iż w piśmie procesowym z dnia 26 stycznia 2016 r. oskarżony P. B. (1) przyznał się do tego że kopną w krocze D. K. podczas zdarzenia w dniu 06 czerwca 2015 r. (k. 32-35).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka M. B..

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 26 czerwca 2015 r. (k. 47 zb. A) sporządzonej przez biegłego lekarza M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii. Z opinii z dnia 26 czerwca 2015 r. wynika iż w dniu 06 czerwca 2015 r. D. K. doznała obrażenia ciała w postaci powierzchniowego urazu twarzy – stłuczenie nosa i powierzchniowego urazu - stłuczenia jąder. Obrażenia jakich doznała D. K. w dniu 06 czerwca 2015 r. stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.. Obrażenia jakich doznała pokrzywdzona D. K. mogły powstać w okolicznościach zdarzenia zaistniałego w dniu 06 czerwca 2015 r. (k. 47 zb. A).

Jeżeli chodzi o nagranie na płycie CD (k. 37) przedłożone przez oskarżonego P. B. (1) to należy zważyć oceniając wiarygodność tego nagrania iż zostało ono wykonane przez oskarżonego który w odpowiednich momentach wyłączał tą kamerę, bądź kamera ta wyłączała się w wyniku upadku na ziemię. Tym samym nagranie to nie dokumentuje całości przedmiotowego zdarzenia.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 217 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega kto, uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną. Przepis art. 217 § 1 k.k. określa odpowiedzialność karną za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W jego opisie ustawodawca eksponuje uderzenie, przez co należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na ciało człowieka (zadanie ciosu, kopnięcie, szarpanie za włosy itp.), a ponadto wskazuje na naruszenie nietykalności w inny sposób (np. oplucie, oblanie nieczystościami). Przestępstwo to ma charakter materialny, przy czym przez skutek należy rozumieć naruszenie integralności cielesnej, które wiąże się z uczuciem przykrości, bólu, poniżenia, a może także pozostawić nieznaczące ślady na ciele (sińce, zadrapania lub obrzęk). W razie spowodowania uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 k.k. lub 157 k.k. odpowiedzialność za naruszenie nietykalności cielesnej jest wyłączona w myśl zasady konsumpcji. Strona podmiotowa przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej polega na umyślności w obu jej formach, tj. zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. Podobnie jak przy przestępstwie zniewagi ustawa przewiduje możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli miała miejsce prowokacja lub retorsja

(art. 217 § 2 k.k.), która obejmuje naruszenie nietykalności cielesnej w odpowiedzi na zniewagę słowną lub na naruszenie nietykalności cielesnej. (za Komentarz do art. 217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. jest to powszechne i umyślne (w grę wchodzi zamiar bezpośredni i ewentualny) przestępstwo skutkowe, a skutkiem jest doznanie pokrzywdzonego, że jego nietykalność została naruszona (za Komentarz do art. 217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.) .

W powyższej oskarżony P. B. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 217 § 1 k.k. opisanych w pkt 1 , 3 i 4 zarzutów . Oskarżony P. B. (1) w dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. , woj. (...) na terenie boiska szkolnego naruszył nietykalność cielesną D. K. poprzez uderzenie D. K. głową w nos , naruszył nietykalność cielesną A. L. poprzez kopnięcie A. L. w biodro oraz uderzenie pięścią w głowę w okolicy lewej skroni oraz naruszył nietykalność cielesną A. K. poprzez uderzeniem A. K. ręką w klatkę piersiową . Fakt iż oskarżony P. B. (1) pełnił te czyny wynika z zeznań świadków: A. L. (k. 41 zb. C i k. 80-82), A. K. (k. 23v zb. C i k. 82-84), D. K. (k. 19v zb. C i k. 84-86 i k. 87 - 88) , M. K. (1) (k. 27 zb. C i k. 104-106) , T. M. (k. 39 zb. C i k. 107-108) , M. K. (3) (k. 3 zb. C i k. 137-139) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę , kserokopii notatników służbowych (k. 117- 126) oraz pośrednio z nagrania na płycie CD (k. 37) .

Tym samym okoliczności sprawy i wina oskarżonego P. B. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 217 § 1 k.k. opisanych w pkt. 1 , 3 i 4 zarzutów nie budzą wątpliwości .

Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi , iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni . W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. . Kodeks dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k. , średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. W przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku na zdrowiu sprawca realizuje znamiona typu z art. 157 § 3 k.k. bez względu na to, czy uszczerbek ten miał charakter średni lub lekki. Podział ten odgrywać będzie rolę także w przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku, przy określeniu trybu ścigania. Przedmiot ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 k.k. jest zdrowie . Przestępstwa określone w art. 157 § 1-3 k.k. , popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko przez osobę, na której ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni. Dla określenia tego skutku istotna jest też granica „minimalna” , odróżniająca to przestępstwo od naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 § 1 k.k. . Przepis art. 157 § 2 k.k. wymaga naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia. Pozostawienie na ciele nieznacznych śladów, będących wynikiem na przykład uderzenia, nie będzie spełniało warunków koniecznych do stwierdzenia skutku, o którym jest mowa w tym przepisie (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1973 r. Rw 872/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 173). Przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

W powyższej sprawie oskarżony P. B. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 157 § 2 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów albowiem w dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości W. woj. (...) na terenie boiska szkolnego spowodował obrażenia ciała u D. K. poprzez kopnięcie D. K. w krocze w skutek czego doznał on powierzchownego urazu stłuczenia jąder , które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : A. L. (k. 41 zb. C i k. 80-82), A. K. (k. 23v zb. C i k. 82-84) , D. K. (k. 19v zb. C i k. 84-86 i k. 87 - 88) , M. K. (1) (k. 27 zb. C i k. 104-106) , M. K. (3) (k. 3 zb. C i k. 137-139) w zakresie jakim Sąd dał im

wiarę , kserokopii notatników służbowych (k. 117 - 126) oraz pośrednio z nagrania na płycie CD (k. 37) . Fakt ten potwierdza również opinia pisemna biegłego lekarza M. R. z dnia 26 czerwca 2015 r. . Z opinii z dnia 26 czerwca 2015 r. wynika iż w dniu 06 czerwca 2015 r.. D. K. doznała obrażenia ciała w postaci powierzchniowego urazu stłuczenia jąder. Obrażenia jakich doznała D. K. w dniu 06 czerwca 2015 r. stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Obrażenia jakich doznała pokrzywdzona D. K. mogły powstać w okolicznościach zdarzenia zaistniałego w dniu 06 czerwca 2015 r. (k. 47 zb. A). Ponadto należy zważyć iż w piśmie procesowym z dnia 26 stycznia 2016 r. oskarżony P. B. (1) przyznał się do tego że kopną w krocze D. K. podczas zdarzenia w dniu 06 czerwca 2015 r. (k. 32-35).

Tym samym okoliczności sprawy i wina oskarżonego P. B. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 157 § 2 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów aktu oskarżenia nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu P. B. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego P. B. (1) czynów przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony P. B. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest zdrowie człowieka co winno się spotkać z właściwą represją karną . Za okoliczność obciążającą wobec P. B. (1) Sąd uznał również fakt iż był on już karany (k. 79-81 zb. A).

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec P. B. (1) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. B. (1) : za czyn opisany w pkt. 1 zarzutów na podstawie art. 217 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie, za czyn opisany w pkt. 2 zarzutów na podstawie art. 157 § 2 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie, za czyn opisany w pkt. 3 zarzutów na podstawie art. 217 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie i za czyn opisany w pkt. 4 zarzutów na podstawie art. 217 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego P. B. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary ograniczenia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu P. B. (1) karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie.

Orzeczona wobec oskarżonego P. B. (1) kara łączna ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów . Winna spełnić wobec oskarżonego P. B. (1) funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 41a § 1 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 2 wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego P. B. (1) zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym D. K. i zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego D. K. na odległość 150 m przez okres 4 (czterech) lat . Orzeczenie tych obowiązków spełnia więc wobec oskarżonego P. B. (1) cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego P. B. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.